

Caixa Terrassa és una de les tres entitats que es van fusionar en Unnim fa menys de dos anys. Ara el FROB l'ha regalada al BBVA.

“E ns van pressionar molt i d’una manera barroera, tant el Banc d’Espanya com la Generalitat. I, al final, ho han aconseguit, han matat les nostres caixes.” Un any i mig després, directius d’Unnim que havien participat en el procés, titllat de *modèlic* pel supervisor bancari, es consideren “enganyats”. Han vist com el grup financer ha acabat primer intervingut pel FROB i després venut al BBVA al preu simbòlic d’un euro. Només s’ha salvat de l’operació Unnim Caixa, que aplega el patrimoni de les tres antigues caixes i en coordina l’obra social. L’1 de juliol del 2010, quan se signava la fusió, començava el compte enrere per a unes caixes centenàries. D’aleshores ençà, el camí ha estat un pedregar: modificacions de la legislació, exigències de solvència cada vegada més fortes i un context internacional de restricció del crèdit han torpedinat la tasca d’Unnim. “En un any i mig, l’entitat s’ha fusionat, ha tancat oficines i ha jubilat treballadors, ha estat intervinguda per l’estat espanyol

L’“alumne modèlic” suspèn

L’1 de juliol del 2010, Caixa Terrassa, Caixa Sabadell i Caixa Manlleu rubricaven el naixement d’Unnim, que als ulls del Banc d’Espanya havia fet un procés modèlic. Però ara, un any i mig més tard, el FROB l’ha regalat al BBVA. CatalunyaCaixa i el Banc de València tindran nou propietari abans de l’estiu.

i ha estat venuda a un banc. Ja es veu que tot això respon a una estratègia de destruir les nostres caixes; no ha estat pas mala sort”, lamenta un directiu de l’entitat.

Quins plans té el BBVA? Algú se’n recorda, de Caixa Girona? L’entitat va ser absorbida per “la Caixa” fa poc més d’un any, i ha desaparegut del

mapa completament. Ni rastre. Laietana i Caixa Penedès es van integrar en Bankia i Banca Mare Nostrum, respectivament, i la seva marca, si bé no ha estat esborrada completament, ha perdut bona part de la força i l’arrelament al territori. Respecte a Unnim, no hi ha res del cert, encara, però el BBVA no sembla pas disposat a fer gaires concessions. D’entrada, ja ha anunciat que

CATALUNYA CAIXA

CatalunyaCaixa, fruit de la fusió de Caixa Catalunya, Caixa Tarragona i Caixa Manresa, podria ser adquirida pel Banc Santander.

el procés de reestructuració portarà acomiadaments i tancaments d'oficines, com passa sempre que hi ha una fusió. El procés començarà al juliol i durarà uns tres anys. Una eternitat, el doble del temps que ha trigat a néixer i a morir Unnim. El director territorial del BBVA Catalunya, Xavier Queralt, ha anunciat que la xarxa d'oficines es reduirà d'un 30% –unes 300 oficines– per a evitar superposicions al territori i prioritant els locals més grans i amb més personal. “Per aquest motiu, l'impacte en la reducció de la plantilla serà menor i no traumàtica –unes 1.300 persones–, i es negociaran prejubilacions privades i recol·locacions al territori.”

Pel que fa a la marca Unnim, el nou propietari n'estudiarà “el valor” i analitzarà la percepció tant de treballadors com de clients, per a aprofitar-la de la manera més convenient: “El valor de la marca d'Unnim no és el mateix en el món de les empreses grans que en la resta. Unnim és molt més present en el món de les empreses petites i particulars, però no en el de les grans. Per tant, el valor d'Unnim com a marca, comparat amb el del BBVA en un lloc i en un altre és una miqueta diferent. Ai-

xò ho veurem en el moment de fer les valoracions”, argumenta Queralt.

El BBVA compra Unnim per un euro, perquè serà el Fons de Garantia de Dipòsits l'encarregat de cobrir els més de 900 milions de capital de l'entitat catalana. El fons també assumeix un 80% de les pèrdues de l'ajust dels més de 5.000 milions d'euros en actius tòxics d'Unnim, un banc molt exposat al sector immobiliari. L'entitat basca preveu que el grup vallesc li aportarà uns 100 milions de benefici a partir del 2014. La compra d'Unnim per part del BBVA converteix el banc base en una de les empreses més grans de Catalunya, amb més de 6.200 treballadors. El missatge del banc als actuals clients catalans és de tranquil·litat. N'avalen el funcionament en la qualitat del servei, el tractament i la proximitat i garanteixen la solvència de l'entitat i més accés a crèdit: “Tots els clients d'Unnim, a més del bon servei que tenien, rebran uns nivells de solvència d'accés al crèdit superiors als que tenien fins ara.”

Fundacions per a salvar l'obra social. Quan Unnim va segregar l'activitat financera a Unnim Banc S.A, Unnim Caixa va conservar exclusi-

vament l'obra social, és a dir, tots els actius i passius que tenia adscrits abans d'aquesta operació, per a blindar el patrimoni provinent de les antigues caixes d'estalvis. La compra del BBVA no inclou Unnim Caixa, de manera que els immobles i les instal·lacions, a més dels fons d'art –pintura i escultura– que es troben distribuïts entre les tres seus d'Unnim a Terrassa, Sabadell i Manlleu, continuen essent propietat de les tres entitats. També ho són les aules culturals, sales d'art, escoles de pintura, biblioteques i casals de gent gran situats, majoritàriament, a les comarques del Vallès Occidental i Oriental i d'Osona. El patrimoni i els recursos líquids són valorats en uns 130 milions d'euros.

El BBVA no rebutja frontalment l'obra social d'Unnim, però ha deixat clar que no necessàriament se n'ha de fer càrrec. Amb tot, el banc resta obert a trobar vies de col·laboració i participació conjunta per a mantenir-ne, sobretot, la part assistencial. Però els ex-directius no hi confien gaire, en una entesa estable a llarg termini. “La cosa més lògica és dissoldre l'obra social d'Unnim i reprendre el camí cadascú separatament: Manlleu, Terrassa

Banc de València i CatalunyaCaixa esperen comprador

Amb l'adjudicació d'Unnim, el BBVA ha passat la mà per la cara al seu etern rival, el Banc Santander. Però el partit de tornada, amb el Banc de València com a trofeu, serà una segona part de la guerra oberta entre bancs. Aquests dos, més el Popular, Ibercaja i fins i tot el Banc Sabadell, si aconseguix l'aprovació de Brussel·les per la compra de la CAM, també hi presentaran oferta. Igualment, Kutxabank i Unicaja estudien aquest moviment. Amb tot, sembla que Banca Mare Nostrum (BMN) té molts números per a quedar-se amb l'ex-filial de Bankia. El ministre espanyol d'Economia, Luís de Guindos, havia format part del consell de BMN.

I quan el Banc d'Espanya hagi adjudicat el Banc de València, serà el torn de CatalunyaCaixa, també intervinguda pel FROB. La unió de Caixa Catalunya, Caixa Manresa i Caixa Tarragona interessa especialment el Banc Santander, que vol entrar al mercat minorista de Catalunya per la porta gran. Fonts del sector financer asseguren que el Banc d'Espanya ha adjudicat Unnim –contra pronòstic– al BBVA per a “provocar el Santander i empènyer-lo a fer una oferta millor per CatalunyaCaixa, és a dir, a assumir més risc per compte propi i demanar un esquema de protecció d'actius més baix que no la resta de postors per a assegurar-se l'adjudicació”. Altrament, el Santander quedaria desbancat del primer lloc en el rànquing bancari, i deixaria escapar el mercat català, que representa el 18% del PIB espanyol.

i Sabadell, cadascú al seu territori i explotant els productes i serveis propis, com també el patrimoni que conservem cada caixa d'abans de la fusió. Si ja no tenim el paraigua d'Unnim Caixa, que ha de desaparèixer, no té sentit de continuar plegats perquè no tindrem ingressos com a unitat.” Aquest és el pla B que tenen al cap alguns directius d'Unnim per a salvar, tant com sigui possible, l'obra social.

A l'entitat vallesana pocs confien que el BBVA vulgui destinar prou recursos a mantenir una activitat que el 2011 va beneficiar dos milions de persones, amb un pressupost de 13,9 milions d'euros, si bé donarien per bo que el nou propietari mantingués una part important de l'obra social al territori on tindrà més presència comercial. Sigui com sigui, les tres entitats no semblen disposades a perdre el gen més important d'una caixa d'estalvis, malgrat que jurídicament ja no ho siguin. És per això que ja treballen en el procés de desfer la unió per a “mirar de salvaguardar tant temps com sigui possible l'obra social als nostres territoris d'origen, respectivament”. Quan es va fer públic que Unnim entrava en un procés de subhasta, ja es va prendre una decisió: “Passés què passés, havíem de començar a cercar fórmules d'autofinançament,

perquè abans o després deixariem de ser benefactors que rebem uns diners i ens convertiríem en una fundació que malda per obtenir ingressos per funcionar.”

Tornar als orígens, però en època de vaques magres, implicarà prendre decisions que no agradaran a tothom, i que la societat pot no comprendre. Oferir entrades de franc a moltes exposicions i concerts, tenir les sales d'auditoris sempre disponibles per a entitats o més gestos de cortesia de l'obra social ja no serà possible, “perquè la fundació haurà de pagar de la seva butxaca serveis tan bàsics com els rebuts de la llum, la neteja i el sou dels treballadors, que fins ara s'assumien amb pressupost d'Unnim Banc destinat a l'obra social”.

Quant a serveis que són cofinançats pels usuaris, no es descarta que les noves fundacions hagin d'afinar costos i ajustar-ne el preu si volen mantenir-los. “Tenim patrimoni i diner líquid per a funcionar durant força temps, sempre que racionalitzem la despesa i mantinguem els ingressos. Altrament, posariem en risc el patrimoni de les fundacions en quatre dies”, sentència un directiu d'Unnim.

Gemma Aguilera

L'entrellat

Toni Canyís

De tancs i de locomotores

“No és veritat que Alemanya tingui la intenció ni la capacitat de dominar Europa.” Que el ministre de Finances alemany, Wolfgang Schäuble, hagi de negar-ho al diari italià *La Repubblica* ja és prou revelador. El mateix Schäuble que insisteix a dir que la causa de la crisi són els dèficits públics excessius i que la recepta és més austeritat. Com si ja ningú no recordés que la causa va ser l'esclat de la bombolla financera i els seus efectes en cadena. El remei ben diferent que es dona al malalt a banda i banda de l'Atlàntic demostra a qui beneficia la diagnosi. Els Estats Units van començar rebaixant el deute privat, recolzant-se en una despesa pública que, ara que l'economia comença a recuperar-se, es va reduint. Aquí s'ha clavet el bisturí en el sector públic, de la bomba de l'endeutament privat ningú no en parla i anem de cap a la recessió. És clar que Schäuble fa ideologia i ha aconseguit d'imposar-la a tot Europa. Però negant l'evidència es fica de peus a la galleda més que no es pensa. Perquè la medicina, a part uns efectes secundaris devastadors, no se la pren ni el govern alemany, que el 2011 només va estalviar el 42% d'allò que s'havia proposat. Per contra, estigmatitzar els dèficits dels països perifèrics li dona uns rèdits descarats. Els bancs alemanys, malgrat la seva situació deplorable, s'han convertit en refugi de dipòsits provinents del sud. L'alt preu que països com Espanya o Itàlia han de pagar pel deute té com a contrapartida un finançament baratíssim del deute alemany. I les empreses alemanyes poden competir amb avantatge, obtenint finançament a una tercera part del que costa a les nostres, si en troben. És prou evident que Alemanya té la capacitat política de dominar Europa i l'exerceix de manera que s'assegura l'hegemonia econòmica durant molts anys.

Periodista